

อนุสัญญาไซเตส (CITES)

ไซเตส (CITES) อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora) หรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า อนุสัญญาวอชิงตัน (Washington Convention) ประเทศไทยเป็นสมาชิกลำดับที่ 80 โดยลงนามรับรองอนุสัญญาในปี 2518 และให้สัตยาบันในวันที่ 21 มกราคม 2526

คณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทย สังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีคำสั่งเลขที่ 339/2535 ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2535 แต่งตั้งคณะกรรมการ CITES ประจำประเทศไทยขึ้น โดยมีหน้าที่ดำเนินการในกิจกรรมต่างๆและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญา CITES ในประเทศไทย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานของ CITES ในประเทศไทย มอบหมายให้ ส่วนราชการที่มีหน้าที่โดยตรง ในการดูแลชนิดพันธุ์ที่ CITES ควบคุม คือ

สัตว์ป่า พืชป่า ของป่า อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมป่าไม้

พืช อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมวิชาการเกษตร

สัตว์น้ำ อยู่ในความรับผิดชอบของ กรมประมง

ปัจจุบัน การดำเนินงานการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์ป่า เพื่อมิให้ประชากรของสัตว์ป่าลดน้อยลงหรือสูญพันธุ์ไป กรมป่าไม้ ได้ดำเนินการร่วมมือและประสานงานกับนานาชาติในการอนุรักษ์สัตว์ป่าและดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปราม โดยได้จัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่าขึ้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติ ท่าเรือและจุดตรวจตามแนวชายแดน เพื่อป้องกันการลักลอบการค้า การนำเข้า การส่งออกและนำผ่านแดนซึ่งสัตว์ป่า ที่กระทำผิดพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าพ.ศ.2535 ในปัจจุบัน ได้จัดตั้งขึ้นแล้วจำนวน 49 ด่าน CITES เริ่มมีขึ้นเมื่อ สหพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรธรรมชาติ หรือ IUCN ได้จัดการประชุมนานาชาติขึ้น ในปี 2516 ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เพื่อร่างอนุสัญญา CITES ขึ้น มีประเทศที่เข้าร่วมประชุม 83 ประเทศรวมทั้งตัวแทนจากประเทศไทยด้วย โดยมีผู้ลงนามรับรองอนุสัญญานับนี้วันที่ 21 ประเทศ และในปีพ.ศ.2518 IUCN ได้จัดตั้งสำนักงานเลขาธิการ CITES ขึ้น ทำหน้าที่บริหารอนุสัญญานับนี้ ภายใต้การดูแลของ IUCN ปัจจุบันมีสำนักงานอยู่ที่เมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีสมาชิกกว่า 140 ประเทศ โดยสมาชิกจะต้องจ่ายเงินอุดหนุนรายปีเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักเลขาธิการ CITES สำหรับประเทศไทยนั้น กรมป่าไม้เป็นผู้ขอตั้งงบประมาณเงินอุดหนุน CITES โดยช่วงปี พ.ศ. 2536 – 2538 ประเทศไทยต้องจ่ายเงินปีละ 112,000 บาท ให้กับ CITES

จุดประสงค์ของ CITES คือ การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าในโลก เพื่อประโยชน์แห่งมวล

มนุษยชาติโดยเน้นทรัพยากรสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์หรือมีการคุกคาม ทำให้มีปริมาณร่อยหรอน อาจเป็นเหตุให้สูญพันธุ์ วิธีการอนุรักษ์ของ CITES ก็คือ การสร้างเครือข่ายทั่วโลกในการควบคุมการค้าระหว่าง ประเทศ (International Trade) ทั้งสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ แต่ไม่ควบคุมการค้าภายในประเทศ สำหรับ ชนิดพันธุ์อื่นๆ (Native Species)

โครงสร้างของ CITES ประกอบไปด้วย

1. สำนักงานเลขาธิการ CITES (CITES Secretariat) ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสูงสุด คือ เลขาธิการ (Secretary General) ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้ว่าการบริการของ UNEP และบุคลากร ประจำหน้าที่ฝ่ายต่าง โดยหน้าที่ของสำนักเลขาธิการ CITES มีดังนี้

- จัดประชุมใหญ่สมาชิกอนุสัญญาฯ และอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในการประชุม
- ทำหน้าที่ตามมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญา CITES ว่าด้วยการแก้ไขบัญชีรายชื่อ

สัตว์และพืชในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix I-II-III)

- ศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ภาคี CITES
- ตรวจสอบรายงานประจำปีของภาคี CITES
- กระตุ้นภาคี CITES ให้ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของอนุสัญญา CITES
- จัดพิมพ์รายชื่อชนิดพันธุ์ใน Appendix I-III และ III แจกจ่ายแก่สมาชิกพร้อมด้วย

คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกชนิดพันธุ์นั้น

- จัดทำรายงานผลงานประจำปีของ สำนักงานเลขาธิการ CITES เสนอสมาชิก
- ให้คำแนะนำแก่สมาชิกในการปฏิบัติตามระเบียบอนุสัญญา CITES

2. คณะกรรมการประจำ (Standing Committee) ทำหน้าที่ดังนี้ คือ

- ให้คำแนะนำแก่สำนักเลขาธิการ CITES ในการบริหารงานตาม อนุสัญญาฯ
- ประสานงานในการจัดประชุมใหญ่ระหว่างสำนักเลขาธิการ CITES และประเทศ

เจ้าภาพ

- เป็นคณะกรรมการควบคุมกฎระเบียบวาระการประชุมใหญ่ภาคี CITES
- รับรองงบประมาณประจำปีของสำนักเลขาธิการ CITES ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆตามที่

สมาชิกขอร้อง

คณะกรรมการประจำประกอบด้วยบุคคล 9 คน ได้แก่ ผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก (Six

major geographic region) ของ CITES ซึ่งเลือกตั้งโดยสมาชิกในแต่ละภูมิภาค มีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัย ประชุมใหญ่สามัญ ได้แก่ แอฟริกา,เอเชีย,อเมริกาใต้,ยุโรป,อเมริกาเหนือ,Oceania รวม 6 คน ประเทศผู้สนับสนุน (Depositary Government) 1 คน ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งจะเป็นกรรมการถาวร

ประเทศเจ้าภาพการประชุมใหญ่สมาชิก CITES ครั้งที่ผ่านมาแล้วและครั้งต่อไป รวม 2 คน ซึ่งมีวาระการปฏิบัติงาน 2 สมัยการประชุมใหญ่สามัญ เช่นกัน สำหรับประธานและรองประธานกรรมการให้เลือกจากผู้แทน 6 ภูมิภาคและผู้แทน 6 ภูมิภาคเท่านั้นที่มีสิทธิ์ออกเสียง ถ้าเสียงเท่ากันผู้แทนจากประเทศผู้สนับสนุนจะเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด

3. คณะกรรมการด้านการสัตว์ (Animal Committee) สำนักเลขาธิการ CITES เป็นกรรมการด้านวิชาการคอยตรวจตราควบคุมปริมาณการค้าสัตว์ป่า พิจารณาเพิ่ม-ลดบัญชีสัตว์ป่า ตรวจสอบสถานะใกล้จะสูญพันธุ์ของสัตว์ป่า ซึ่งจะประกอบด้วยตัวแทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก

4. คณะกรรมการด้านพืช (Plant Committee) มีหน้าที่คล้ายกับคณะกรรมการด้านสัตว์ แต่เป็นด้านพืช ประกอบด้วยผู้แทนจาก 6 ภูมิภาคหลัก เช่นกัน

5. คณะกรรมการจัดทำคู่มือจำแนกพันธุ์ (Identification Manual Committee) มีหน้าที่จัดทำคู่มือจำแนกชนิดพันธุ์สัตว์ป่า พืชป่า สำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของประเทศสมาชิกใช้เป็นคู่มือในการออกใบอนุญาต ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

6. คณะกรรมการกำหนดชื่อวิทยาศาสตร์ (Nomenciature Committee) มีหน้าที่พิจารณาชื่อวิทยาศาสตร์ของ พืชป่า สัตว์ป่าใน Appendix I-II-III ประกอบด้วยกรรมการอาสาสมัคร

หน้าที่ของสมาชิก CITES คือ

1.สมาชิกต้องกำหนดมาตรการในการบังคับใบอนุญาต CITES มิให้มีการค้าสัตว์ป่า พืชป่าที่ผิดระเบียบอนุญาตฯ โดยมีมาตรการลงโทษผู้ค้า ผู้ครอบครอง ระบายของกลางและส่งของกลางกลับแหล่งกำเนิดกรณีที่ทราบถึงถิ่นกำเนิด

2. ต้องตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า พืชป่าระหว่างประเทศ เพื่อควบคุมและตรวจสอบการค้าสัตว์ป่า พืชป่า และการขนส่งที่ปลอดภัยตามระเบียบอนุญาต CITES

3.ต้องส่งรายงานประจำปี (Annual Report) เกี่ยวกับสถิติการค้าสัตว์ป่า พืชป่าของประเทศตนแก่สำนักงานเลขาธิการ CITES

4. ต้องจัดตั้งคณะทำงานฝ่ายปฏิบัติการ (Management Authority) และคณะทำงานฝ่ายวิชาการ (Scientific Authority) ประจำประเทศ เพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า พืชป่า

5. มีสิทธิ์เสนอขอเปลี่ยนแปลงชนิดพันธุ์ในบัญชี Appendix I-II-III ให้ภาควิชาพิจารณา

ระบบการควบคุมของ CITES

การค้าสัตว์ป่า พืชป่าและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศจะถูกควบคุมโดยระบบใบอนุญาต (Permit) ซึ่งหมายถึงว่า สัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุมต้องมีใบอนุญาตในการ

1. นำเข้า (Import)
2. ส่งออก (Export)
3. นำผ่าน (Transit)
4. ส่งกลับออกไป (Re-export)

โครงสร้างของ CITES ในประเทศไทย

ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฉบับแรก เมื่อ พ.ศ.2503 ซึ่งเน้นการสงวนคุ้มครองสัตว์ป่าชนิดพันธุ์ที่มีอยู่ในประเทศไทยเป็นหลัก มิได้ครอบคลุมไปถึงสัตว์ป่าที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในต่างประเทศซึ่งถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเพื่อการค้าสวนสัตว์หรือเพาะพันธุ์ ทำให้ประเทศไทยถูกพิจารณาลงโทษจากกลุ่มประเทศภาคีอนุสัญญา CITES ด้วยการห้ามทำการค้าสัตว์ป่าและผลิตภัณฑ์กับประเทศไทย (Trade ban) ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2534 เป็นต้นมา

ต่อมาในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ขึ้น ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออกและนำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุมและกรรมป่าไม้ไม่ได้ชี้แจง ทำให้ความเข้าใจกับสำนักเลขาธิการ CITES ถึงความพยายามและความตั้งใจจริงของประเทศไทยในการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา CITES นับแต่นั้นต่อไป เป็นผลให้สำนักเลขาธิการ CITES ประกาศยกเลิก Trade ban ต่อประเทศไทย ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2535 เป็นต้นมา ซึ่งผลเสียที่เกิดขึ้นจาก Trade ban ในครั้งนั้นประมาณว่าเป็นวงเงินสูงถึงหลายพันล้านบาท

สำหรับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มาตรา 23 หมวด 4 กล่าวถึง การนำเข้า ส่งออก นำผ่านซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่ CITES ควบคุม ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีการจัดตั้งด่านตรวจสัตว์ป่า ซึ่งในหลักการจะหมายถึงด่านตรวจสัตว์ป่าระหว่างประเทศนั่นเอง

สำหรับชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ CITES ควบคุม จะระบุไว้ในบัญชีหมายเลข 1,2,3 (Appendix) ของอนุสัญญาฯ โดยได้กำหนดหลักการไว้ว่า

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 1 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ ห้ามค้าโดยเด็ดขาด เนื่องจากใกล้จะสูญพันธุ์ ยกเว้นเพื่อการศึกษา วิจัยและเพาะพันธุ์ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากประเทศที่จะนำเข้าเสียก่อน ประเทศส่งออกจึงจะออกใบอนุญาตส่งออกให้ได้ โดยจะต้องคำนึงถึงความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้นๆด้วย

1 กระทั่ง	27 เสือขาวหรือเสือด้า
2 กวางผา	28 เสือไฟ
3 กูปรี	29 เสือลายเมฆ
4 ชะนีธรรมดา	30 หมีควายหรือหมีดำ
5 ชะนีมงกุฏ	31 หมีหมาหรือหมีคน
6 ชะนีมือดำ	32 ไก่ฟ้าหางลายขวาง
7 ชะมดแปลงลายจุดหรืออีเห็นลายเสือ	33 นกกาก้าง
8 ช้าง	34 นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร
9 นกใหญ่ธรรมดา	35 นกโจรสลัด
10 เนื้อทราย	36 นกชนหิน
11 ปลาฉลามครีบดำ	37 นกขมิ้นปากดำ
12 ปลาฉลามครีบขาว	38 นกขมิ้นปากเหลือง
13 ปลาฉลามครีบดำ	39 นกเค้าแมวหรือแมวป่า
14 พะยูงหรือพื้ง	40 เป็ดดำ
15 แมวขาวหรือแมวขาว	41 เขียวเพอร์ริน
16 แมวป่าหัวแบน	42 จระเข้ปากดำ
17 แมวลายหินอ่อน	43 จระเข้ปากขาว
18 แรด	44 ตะกวด
19 กระซู่	45 ตะโขง
20 ละมั่งหรือละมั่ง	46 เต่ากระ
21 เลียงผา	47 เต่าทอง
22 ปลาโลมาขาวเทา	48 เต่ามะเฟือง
23 ปลาโลมาขาวทะเลใต้	49 เต่ามะเฟือง
24 ปลาโลมาหัวบาตรหลังเรียบ	50 เต่าหัวดำแดงหรือเต่าสังกะสี
25 สมเสร็จ	51 เต่ามะเฟือง
26 เสือโคร่ง	

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 2 เป็นชนิดพันธุ์ของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ยังไม่ถึงกับใกล้จะสูญพันธุ์ จึงยังอนุญาตให้ค้าได้ แต่ต้องมีการควบคุมไม่ให้เกิดความเสียหาย หรือลดปริมาณลงอย่างรวดเร็วจนถึงจุดใกล้จะสูญพันธุ์ โดยประเทศที่จะส่งออกต้องออกหนังสืออนุญาตให้ส่งออกและรับรองว่าการส่งออกแต่ละครั้งจะไม่กระทบกระเทือนต่อการดำรงอยู่ของชนิดพันธุ์นั้นๆ ในธรรมชาติ

1 ค้างคาวแม่ไก่ภาคกลาง <i>Pteropus lylei</i>	66 นกยูง
2 ค้างคาวแม่ไก่เกาะ <i>Pteropus hypomelanus</i>	67 เขี้ยวออสเปร
3 ค้างคาวแม่ไก่ฝน <i>Pteropus vampyrus</i>	68 เขี้ยวขาว
4 ชะมดแปลงลายแถบ	69 เขี้ยวดำ
5 นากใหญ่ขนเรียบ	70 เขี้ยวแดง
6 นากใหญ่จมูกขนหรือนากใหญ่หัวปลาคุก	71 เขี้ยวกิ่งก้าน้ำตาล
7 นากเล็กเล็บสั้น	72 เขี้ยวกิ่งก้าน้ำดำ
8 ปลาโลมาจุก	73 เขี้ยวนกเขาหงอน
9 ปลาโลมาหัวขวดมลายู	74 เขี้ยวนกเขาหงอน
10 ปลาโลมาหัวขวดธรรมดา	75 เขี้ยวนกกระบอกใหญ่
11 ปลาโลมาหัวขวดปากสั้น	76 เขี้ยวนกเขาพันธุ์จีน
12 ปลาโลมาหัวบาตรคريبหลัง	77 เขี้ยวนกเขาซิเครา
13 ปลาวาฬเกลบคريبขาวดำ	78 เขี้ยวนกกระบอกเล็ก
14 ลิงลม	79 เขี้ยวนกเขาพันธุ์ญี่ปุ่น
15 ลิงกัง	80 เขี้ยวผึ้ง
16 ลิงโง้ง	81 เขี้ยวทะเลทราย
17 ลิงเสน	82 เขี้ยวปีกแดง
18 ลิงวอก	83 เขี้ยวหน้าเทา
19 ลิงแสม	84 นกอินทรีหัวขาว
20 ค่างดำ	85 นกออก
21 ค่างแว่นถิ่นใต้	86 เขี้ยวปลาใหญ่หัวเทา
22 ค่างหงอก	87 เขี้ยวปลาเล็กหัวเทา
23 ค่างแว่นถิ่นเหนือ	88 เขี้ยววัวสั้น
24 กระแตธรรมดา	89 เขี้ยวรู้ง
25 กระแตเล็ก	90 เขี้ยวภูเข
26 กระแตหางหมู	91 เขี้ยวต่างสี
27 กระแตหางขนนก	92 เขี้ยวคำทองขาว
28 ลิ่นหรือนิ่มพันธุ์มลายู <i>Manis javanica</i>	93 เขี้ยวหงอนสีน้ำตาลทองขาว
29 เสือปลา	94 เขี้ยวทองแดง
30 แมวป่าหรือเสือกระทาย <i>Felis chaus</i>	95 นกอินทรีแถบปีกแดง
31 หมาใน	96 นกอินทรีเล็ก
32 อีเห็นน้ำ	97 นกอินทรีดำ
33 อีเห็นลายเสือโคร่งหรืออีเห็นลายพาด	98 นกอินทรีปีกลาย

34 นกกก นกกาฮังหรือนกกะวะ
35 นกกระเรียน
36 นกกระสาดำ
37 นกแก้วโม่ง
38 นกแขกเต้า
39 นกแก้วหัวแพร
40 นกกะลิง,นกกะแล
41 นกหกใหญ่
42 นกหกเล็กปากแดง
43 นกหกเล็กปากดำ
44 นกแซก
45 นกแซกแดง
46 นกเค้าเหยี่ยว
47 นกเค้าหน้าผากขาว
48 นกเค้าแดง
49 นกเค้าภูเขา
50 นกเค้าหูยาวเล็ก
51 นกเค้ากู่,นกซูก
52 นกเค้าแคว
53 นกเค้าโม่ง,นกเค้าแมว
54 นกเค้าจูด
55 นกเค้าป่าหลังจูด
56 นกเค้าป่าสีน้ำตาล
57 นกเค้าแมวหูสั้น
58 นกเค้าใหญ่พันธุ์เนปาล
59 นกเค้าใหญ่พันธุ์สุมาตรา
60 นกเค้าใหญ่สีคล้ำ
61 นกทีดื้อพันธุ์เหนือ
62 นกทีดื้อพันธุ์มลายู
63 นกเงือกหัวแรด
64 นกแควแล้วลาย
65 นกเป็ดหงส์

99 นกอินทรีสีน้ำตาล
100 นกอินทรีหัวไหล่ขาว
101 พญาแร้ง
102 อีแร้งดำหิมาลัย
103 อีแร้งสีน้ำตาล
104 อีแร้งเทาหลังขาว
105 เหยี่ยวทุ่ง
106 เหยี่ยวทุ่งแถบเหนือ
107 เหยี่ยวคางดำขาว
108 เหยี่ยวเล็กตะโพกขาว
109 เหยี่ยวแมลงปอขาแดง
110 เหยี่ยวแมลงปอขาดำ
111 เหยี่ยวkestrel
112 เหยี่ยวดินแดง
113 เหยี่ยวฮอบบี้ยุโรป
114 เหยี่ยวค้ำคาว
115 นกแว่นสีเทา
116 นกแว่นสีน้ำตาล
117 นกหัว
118 จิ้งจอก
119 จิ้งจอกหางลาย
120 จิ้งจอก
121 จิ้งจอก
122 จิ้งจอกปากเปิด
123 จิ้งจอก
124 เหยี่ยว,เหยี่ยวดอก,มังกรดอก
125 ตัวเงินตัวทอง,เหาช้าง
126 คู้คู้
127 แลนดอน
128 เต่าเหลือง,เต่าเทม,เต่าสีส้ม
129 เต่าเสือ,เต่ากระ,เต่าเขาสูง
130 เต่าหก

ชนิดพันธุ์ในบัญชีหมายเลข 3 เป็นชนิดพันธุ์ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่งแล้ว ขอความร่วมมือประเทศภาคีให้ช่วยดูแลการนำเข้า คือจะต้องมีหนังสือรับรองการส่งออกจากประเทศต้นกำเนิด

1 หมาจิ้งจอก <i>Canis aureus</i>	10 ควายบ้าน <i>Bulalus arnee</i>
2 หมาไม้ <i>Martes flavigula</i>	11 นกกระทาดอกสีน้ำตาล <i>Arborophila orientalis</i>
3 เพี้ยงพอนเหลือง <i>Mustela sibirica</i>	12 นกกระทาดงแข้งเขียว <i>Arborophila charltonii</i>
4 หมีขอหรือบินตุง <i>Arctictis binturong</i>	13 ไก่ฟ้าหน้าเขียว <i>Lophura ignita</i>
5 อีเห็นธรรมดา <i>Paradoxurus hermaphroditus</i>	14 ไก่จุก <i>Rollulus roulroul</i>
6 ชะมดแผงสันหางดำ <i>Viverra megaspila</i>	15 งูปากกว้างน้ำเค็ม <i>Cerberus rhynchops</i>
7 ชะมดหางสั้นหางปล้อง <i>Viverra Zibetha</i>	16 งูลายสอ <i>Xenochrophis piscator</i>
8 ชะมดเขี <i>Viverricula indica</i>	17 งูแมวเซา <i>Vipera russellii</i>
9 พังพอนกินปู <i>Herpestes urva</i>	